

ÇANAKKALE

Gönderen Kadir Hatipoglu - Mart 15 2019 00:00:00

ÇANAKKALE

  Vatan; insanın halen üzerinde yaşadığı, geçmişin acı ve tatlı hatıraları ile avunduğu, istikbâle ümitle baktığı, kısacası her üç zamanı da idrak ettiği bütün bir mekandır. Bir toprak parçasının vatan olabilmesi kolay değildir. Yüzlerce yıl yurt edinilen, uğrunda şehitler verilerek kanla yoğrulan toprak parçası vatandır. Uğrunda can verilen ve üzerinde bir medeniyet kurulan yerdir vatan. Yoksa uğrunda kan akıtılıp can verilmeyen toprak parçasının adı vatan değildir. Ünü şâir Mithat Cemal KUNTAY, bu gerçeği şöyle dile getirir. Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, Toprak, eğer uğrunda ölen varsa; Vatandır. Atalarımız dünyanın en güzel ve bereketli topraklarını vatan olarak seçmişler ve bize emanet etmişlerdir. Bu cennet vatanı yüzlerce yıl ecdadımız canları ve kanları pahasına korumuşlar ve binlerce âbide dikerek üzerinde bir medeniyet kurmuşlardır. Bu vatanın, bu millete ait olduğunu camileri, türbeleri, çeşmeleri, sarayları, mezar taşları, hanları ve hamamları ile adeta tescil etmişlerdir. Vatan, bizim en kıymetli varlığımızdır. Bu bakımdan "anavatan” tabiri, bizim milletimiz arasında önem kazanmış ve atasözlerimize kadar girmiştir. Vatan, bütün kutsal değerlerimizin toplandığı yerdir. Artık o, bir toprak parçasından çok, tüm manevi değerlerin yaşandığı bir ortamdır. Zira sevgiler onun kucağında yaşanmış, ocaklar onun kucağında tütmüş, acı-tatlı bütün hatıralarımızda onunla birlikte olmuşuzdur. O, bizim için bir bahçe, bir nehir, düşmanlara karşı savunduğumuz bir kale, istirahatata çekildiğimiz bir huzur evi gibidir. Kısacası o bizim için her şeydir. Minaresine çıkıp ezan okuduğumuz camimiz, ağacına çıkıp meyve yediğimiz bahçemiz, göklere el kaldırıp dua ettiğimiz mabedimiz, kısaca canımızdan çok sevdiğimiz varlığımızdır. Onun için ne yiğitler, ne babalar ve ne dedeler canlarını ve kanlarını feda etmişlerdir. Onun uğruna şarkılar bestelenmiş destanlar yazılmış, türküler yakılmıştır. O, bütünüyle bir milletin sesi olmuş, hepimiz bir ağızdan onun marşını gür bir sesle okullarımızda ve kışlarımızda söylemişizdir. Vatan olmaksızın millet, millet olmaksızın da devlet olamaz. Bir milletin varlığı, vatanın varlığına, aynı zamanda hür ve bağımsız olmasına bağlıdır. Vatan ve vatan sevgisinin mukaddesliği, milletimizce en yüce seviyeye yükseltildiği tarihen tasdik edilmiş bir gerçektir. Öylesine ispat edilmiştir ki, her karış toprak kanla yoğrulmuş, masum yuvalara namahrem eli değmemesi için milyonlarca can feda edilmiş, ırmaklar gibi kan akıtılmıştır. Bu vatanın mübarekliğine dikkat çeken Mehmet Akif mısralarında şöyle der: Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ? Şüheda fişkıracak toprağı sıksan şüheda! Canı cânânı, bütün varımı alsın da Hüdâ, Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ.   Vatan şâiri Namık Kemal ünü “vatan” makalesinde; en küçüğünden en büyüğüne kadar bütün insanların, bağlanılan muhtelif şeylere karşı beslediği hissiyat ile vatan sevgisini birleştirir ve şöyle der: “...Henüz memede olan süt çocukları beşiğini, çocuklar eğlendiği yeri, gençlerin geçimlerinin temin edildiği yeri, ihtiyarlar, yalnız kaldıkları köşelerini, evlat anasını, baba ailesini ne türlü duygularla severse, insan da vatanını o duygularla sever.” Bunun niçin böyle olduğunu ise arka arkaya tekrarladığı “insan vatanını sever” şeklindeki hüküm cümlelerini takiben şöyle izah eder: “İnsan vatanını sever;

Çünkü, Allah’ın insanlara bahşettiği şeylerin en azizi olan hayat, vatan havasını teneffüsle başlar. Bir diğer ifadeyle; vatani olmayan, kendisine Allah’ın ihsan ettiği şeylerin en azizi olan hayattan yeteri kadar zevk alamaz. Demek ki, hayatın gerçek anlamıyla lezzetine varabilmenin ilk şartı, vatana sahip olmaktır. İnsan vatanını sever.

Çünkü Allah’ın bağışladığı şeylerin en parlağı olan nazar, göz, dünyaya ilk baktığı zaman, vatan toprağını görür. Onun için vatanını sever. İnsan vatanını sever. Çünkü etrafına baktıkça, her köşesinde geçen ömrünün, geçmiş hayatının hazin bir hatırasını, taşlaşmış, taş kesilmiş gibi görür. İnsan vatanını sever.

Çünkü hürriyeti, rahatı, hakkı, menfaati, vatan sayesinde ayakta kalabilir. İnsan vatanını sever. Çünkü, varlık sebebi olan atalarının sakin mezarlığı ve ömrünün neticesi olacak evladının meydana geleceği yer vatandır. İnsan vatanını sever. Çünkü, vatan çocukları arasında dil birliği, menfaat birliği ve birbirine fazla alışmış oldukları için bir gönül yakınlığı ve fikir kardeşliği hasıl olmuştur. O sayede bir adama; dünyaya göre vatan, oturduğu şehre göre kendi evi hükmünde görünür. İnsan vatanını sever.

Çünkü, vatanda mevcut olan hakimiyetin bir kısmının hakiki sahibi bizzat kendisidir. İnsan vatanını sever. Çünkü vatan, bir galibin kılıcı veya bir kâtibin kalemi ile çizilen belirsiz hatlardan ibaret değildir. Vatan, millet, hürriyet, menfaat kardeşlik, tasarruf, hakimiyet, ecdada hürmet, aileye muhabbet, gençlik hatırası gibi birçok ulvî hislerin bir araya gelmesinden hasıl olmuş mukaddes bir fikirdir.” [1]   2-Vatani Korumak Dinimizin Emridir.   Dünyada, namus ve şerefimizi koruyarak huzur ve güven içinde yaşamak, ancak bağımsız bir vatana sahip olmakla mümkündür. Dini görevlerimizi gereği gibi yerine getirmemiz de yine vatan sayesinde mümkün olur. Bu sebeple Yüce dinimiz vatanın korunmasına büyük önem vermiş, vatan sevgisini imandan saymıştır.Vatani korumak hem dinî hem de milli bir görevdir. İnsanın kişiliğine ehemmiyet veren ve onu her yönden korumak için kurallar koyan dinimiz, insanın hak ve hürriyetlerini garanti altına almayı ve barışı gaye edinmiştir. İslam Dîni, hiçbir insanın ezilmesine ve baskı altına alınmasına izin vermez. Düşmanlara karşı çarpişmayı emretmesi de, tamamıyla temel hak ve hürriyetlere saldırıyı ortadan kaldırmayı, adaleti ve hakkaniyeti yeniden kurmayı hedeflemesindedir. Bu konuda Kur’ân-ı Kerim’de şöyle buyurulmaktadır:

وَقَاتِلُوافِى سَبِيلِاللهِالَّذِينَيُقَاتِلُونَكُمْ وَلاَتَعْتَدُوااِنَّ اللهَلاَ يُحِبُّالْمُعْتَدِينَ   “Sizinle savaşanlara karşı, Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah, aşırı gidenleri sevmez.”[2] Buna göre vatanımızı korumak Rabbimizin emridir. Dinimiz zorunlu olduğu hallerde savaşmayı, sevabı çok bir ibadet olarak göstermiştir. Savaşta da kurallar koymuş, aşırılıkları kesinlikle yasaklamıştır. Savaşta, Müslümanların dışında hiçbir millet, hukuka uygun

بِاِذْنِ

اللهِ   ...Nice az sayıda bir birlik Allah’ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir...”[11] sırrını nasıl yakalamışlardı? Onlar, neden cihat ettiler? Niçin en değerli varlıklarını ortaya koydular? Bu ve benzeri soruların cevabını aşağıda kaleme alınan Namaz şiirinde görmemiz mümkündür.   İngiliz’in vakit vakit gemilerden, siperden...   Yine bolca gülle, bomba savurduğu bir gündü.   X Ateşlerin yaladığı bu düzliükten geçerken   Güllelerin cehennemlik yağmurundan kaçarken   Yolun biraz kenarında, tek başına bir nefer,   Pervazsızca bombalardan, ateşlerden, her şeyden   Kendisine, süngüden bir mihrapçık kurmuştu,   Sonra onun karşısında namaza durmuştu.   Ne, havada ıslık çalan ve düştüğü yerlere   Kızgın çelik dahmelerle ölüm saçan gülleler   Ne semada ifrit gibi, vızıldayan tayyare...   Ne dünyalık bir düşünce, ne bir korku, ne keder   Onun demir yüreğini oynatmaktan acizdi, X Allah Allah! Bu ne yüksek imandır yâ Rabbi!   Bir Müslüman ne büyük bir kahramandır yâ Rabbi!   Kahramandır, çünkü toplar etrafında patlarken   Zerre kadar titremedi, namazını bozmadı.   Dört yanına ateş saçan, türlü türlü âfetten   Sanki onu koruyordu bir meleğin kanadı.[12]   Görüldüğü gibi onlar, madde ile manayı birleştirerek zafere erişmişlerdir.

رَبَّنَا

اَفْرِغْ

عَلَيْنَا

صَبْرًا

وَثَبِّتْ

اَقْدَامَنَا

وَانْصُرْنَا

عَلَى

الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ   ...Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Bize cesaret ver ki tutunalım. Kâfir topluluğa karşı bize yardım et....”[13]   ilkesiyle yola

çıkmış ve

وَاسْتَعِينُوا

بِالصَّبْرِ

وَالصَّلوَةِوَاِنَّهَا

لَكَبِيرَةٌ

اِلاَّ

  عَلَى

الْخَاشِعِينَ   namaz ve sabırla yardım istemenin şuuruna ermişlerdir[14]. Allah

Teâlâ, onların bu samimi yakarış ve yalvarışlarını boşa çıkarmamış ve onlara zaferi nasip etmiştir.   Çanakkale’de canlarını ortaya koyarak bizlere bu vatana emanet eden şehitlerimize ve gazilerimize minnet borcumuz vardır. Onların bu fedakarlığını unutmamak ve onların savunduğu davaya sahip çıkmak vazifemizdir. Onların, din, iman

vatan ve millet için mücadele ettiklerini nesillerimize de öğretmeliyiz. Onları her zaman hayırla, minnetle ve muhabbetle anmalıyız.

  [1] Türk ve Türklük, TSE Yayınları, s. 310-312. Ankara, 1994.. [2] Bakara 2/190 [3] Enfal, 8/60 [4] Sabunî, Muhammed Ali, Safvetü’t-Tefasir, I,511. Beyrut, 1981.. [5] Müslim, Cihad, 20. III, 1362. bk..Buhari, Cihad,112. IV, 9. [6] Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 12. No: 1639. IV, 175.. [7] Müslim, İmâre, 163. II, 1520. [8] Bakara, 2/154 [9] Âi İmrân, 3/169-171 [10] Müslim, İmâret, 121; Ebû Davûd, Cihad, 27; Tirmizî, Tefsir, Sûre, 3; İbn mâce, Cenâiz [11] Bakara, 2/249. [12] Milli Türk Talebe Birliği Gençlik Bülteni, Çanakkale Özel Sayısı, 18 Mart 1979, s. 13-15; Vehbi Vakkasoğlu, Bir Destandır Çanakkale, İstanbul, 2003, s. 357-361 [13] Bakara, 2/250. [14] Bakara, 2/45

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)